

Sărbătorim cu bucurie Praznicul de har al biruinței Domnului nostru Isus Hristos asupra morții. Sărbătorim minunea Învierii Lui din morți ca pârgă a tuturor celor adormiți în glia pământului. Sărbătorim anticipat revenirea Lui în glorie și strângerea noastră laolaltă, când, prin puterea pe care o are de a-Și suspune toate lucrurile, El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale.

Sunt multe sărbători în calendar, dar ca sărbătoarea Învierii Domnului Isus din morți nu e nici una, fiindcă n-a fost niciodată o luptă mai strașnică și o biruință mai glorioasă ca suferințele ispășitoare ale Domnului pe crucea de pe Golgota și ca învierea Sa din mormântul lui Iosif din Arimatea. Domnul Isus S-a lăsat răstignit în locul nostru pe cruce, în durerile cele mai sfâșietoare, ca prin rănile Lui și prin stropii de sânge din trupul Său sfârtecat noi să fim tămăduiți, să avem răscumpărarea, iertarea păcatelor. Dar mormântul nu L-a putut ține legat sub lespezile morții.

Domnul Isus a murit pentru noi, și a înviat pentru noi! El este Împăratul vieții care S-a ridicat biruitor și ne spune: „*Am fost mort, și iată că sunt viu...!*” Apostolii și femeile și martorii din vremurile îndepărtate ne salută: „**Hristos a înviat!**” Iar noi răspundem într-un glas, plini de bucurie, împreună cu toți credincioșii Domnului, cu întreaga românie: „**Adevărat c-a înviat!**”

Biserica Baptistă Română „Betel” — 1799 Patriot Blvd., Glenview.
Serviciile divine, duminică dimineața: 10:00 - 12:00
Radio, WEEF 1430 AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
Internet, <http://www.betelchurch.org>

HRISTOS A ÎNVIAT CU ADEVĂRAT!

Cuvântul lui Dumnezeu afirmă evenimentul învierii Domnului Isus, ca un fapt care adevărește profețiile din Vechiul Testament. Se repetă mereu expresia, „după Scripturi”. Învierea a luat prin surprindere pe ucenici și pe dușmani, dar nu pe Dumnezeu, n-a fost ceva pus la cale atunci în conjunctura stărilor din Ierusalim, ci e un moment central în desfășurarea mântuirii și îndeplinit din veșnicie.

Ucenicii L-au văzut pe Domnul înviat, au stat de vorbă cu El, au mâncat cu Domnul. Iar în Galileia, o mulțime de peste 500 de ucenici L-au văzut și L-au ascultat vestind lucrurile de slavă și minune ale Împărăției lui Dumnezeu. Ucenicii L-au văzut înălțându-Se la cer, iar atunci când au început să predice în puterea Duhului Sfânt, ei au fost martori ai Învierii. Nimic nu le-a zdruncinat convingerea că Mântuitorul e viu, și că Evanghelia pe care o predicau are o temelie adevărată, tare.

Cu toate acestea, batjocoritorii credinței, au inventat tot felul de teorii cu care au încercat să succească mintea oamenilor. Imediat după ce vestea învierii a trecut ca fulgerul prin tot Ierusalimul, preoții au venit cu minciuna năstrușnică, învâțându-i pe soldați să spună: „*Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat*” (Matei 28:13).

Aceasta e cea mai veche minciună în legătură cu Învierea Domnului. Dar e atât de transparentă încât ucenicii nici nu s-au sinchisit de ea.

După cum scrie evanghelistul Matei, soldații s-au dus la marelui preot, ca să fie protejați, fiindcă legea romană, pentru neglijență în post, era foarte aspră și guvernatorul i-ar fi condamnat la moarte.

Dar, cum ar fi reușit ucenicii aceia plini de frică, să se apropie și să treacă de garda care păzea mormântul?

Ucenicii erau pe nicăieri de frică să nu pățească și ei la fel ca Domnul, și de rușine că erau toți niște trădători s-au risipit. Și nici măcar nu erau oameni de arme (apostolul Petru a vrut și el odată să fie viteaz cu sabia, și a reușit să taie o ureche, mare soldat!). Majoritatea ucenicilor, cei din Galileia, erau pescari. De unul singur știm că era zelot înainte de a fi chemat de Domnul, patriot revoluționar. Și toți se risipiseră prin Ierusalim.

Nimeni n-a crezut explicația preoților, nici chiar ei înșiși, fiindcă mai târziu când Petru și Ioan au fost chemați în fața Sinedriului, apostolii au avut îndrăzneala să vorbească despre Domnul Isus înviat dintre cei morți. Și nici unul dintre preoți n-a avut curajul să se ridice să le spună că ucenicii l-au furat trupul din mormânt. Toți știau că învierea avusese loc.

E trist că preoții au fost așa orbiți de ură, încât, deși erau convingeți de înviere, în loc să creadă în Domnul, s-au înverșunat și mai tare împotriva Lui.

Dar Hristos a înviat cu adevărat! Preoții nu căutau dovezi să se convingă, ci căutau cum să oprească vestea învierii, ca să nu se răspândească.

Tu ce vei face? Vei crede în Domnul sau vei rămâne nepăsător față de o mântuire atât de mare?

Valoare mare, dată pe nimic

În luna aprilie 1667 poetul John Milton a semnat un contract cu un anume, Samuel Simmons, proprietarul unei case de publicații din Londra, prin care Milton și-a vândut cea mai mare creație a sa și, desigur, cea mai strălucită epopee a limbii engleze, „*Paradisul Pierdut*”, cu suma de 5 lire sterline. A urmat să primească încă 5 lire la apariția ediției a doua în 1669. Iar după moartea poetului, văduva sa, Elizabeth, a vândut toate drepturile de autor ale soțului ei cu 8 lire tot lui Simmons care a devenit proprietarul perpetuu al trilogiei lui Milton. E greu de crezut că o capodoperă atât de valoroasă a fost vândută așa ieftin.

Dar cu mult mai scump e sufletul omului. Și, ce mulți își vând sufletul pe bani, pe nimicuri lumești, pe gunoaie!

■ În duminica trecută ne-am bucurat să avem cu noi la adunare oaspeți dragi care ne-au adus saluări de la bisericile înfrățite:

- sora Maria Nikita, din Greenfield, Mass, mama sorei Tatiana Calestrov.

- sora Geta Pop, din Houston, TX., mama sorei Mea Ordeanu.

- sora Mariana Mihenko, din Cernăuți, Ucraina, (care a cântat cu acordeonul și vocea câteva cântări frumoase).

■ Fratele păstor Nelu Zaharia, din Arad, ne scrie: „Apreciez că numele bisericii este Betel, așa cum este și biserica în care slujesc, tot Betel. Aceasta mă ajută să vă provoc ca bisericile în care slujim să fie înfrățite, să ne vizităm și să ne rugăm unii pentru alții. Vă susținem în rugăciune și vă asigurăm de dragostea noastră.”

■ Mulțumim surorilor care astăzi au adus bucate gustoase la masa de Paște, dinaintea serviciului divin. Dorim să avem în viitor agape de felul acesta în fiecare lună, așa cum erau la începuturile bisericii, pentru a ne cunoaște mai bine și pentru o părtășie mai caldă în dragostea Domnului Isus.

„*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.*”
(*Psalmul 119:105*)

1 Aprilie
Deutr. 18:1-20:20
Luca 9:28-50
Psalmul 73:1-28
Proverbe 12:10

2 Aprilie
Deutr. 21:1-22:30
Luca 9:51-10:12
Psalmul 74:1-23
Proverbe 12:11

3 Aprilie
Deutr. 23:1-25:19
Luca 10:13-37
Psalmul 75:1-10
Proverbe 12:12-14

4 Aprilie
Deutr. 26:1-27:26
Luca 10:38-11:13
Psalmul 76:1-12
Proverbe 12:15-17

5 Aprilie
Deutr. 28:1-68
Luca 11:14-36
Psalmul 77:1-20
Proverbe 12:18

6 Aprilie
Deutr. 29:1-30:20
Luca 11:37-12:7
Psalmul 78:1-31
Proverbe 12:19-20

7 Aprilie
Deutr. 31:1-32:27
Luca 12:8-34
Psalmul 78:32-55
Proverbe 12:21-23

Citirea zilnică a Bibliei

Reflecții

Dacă există un bine pe care-l pot face azi, dați-mi voie să-l fac imediat, fiindcă nu mai trec niciodată pe drumul acestei zile!

Phillips Brooks

„Dumneata spui că ești fericit cu Hristos! Arată-mi cum să fiu fericită fără Hristos!” - mi-a spus o femeie din America Latină la sfârșitul unei evanghelizări. I-am răspuns: „Scuză-mă, te rog, dar nu știu cum ai putea fi fericită fără Hristos. Poate fi un tren fără șinele de fier, sau poate ochiul să fie fericit fără lumină, sau plămânul fără aer, sau inima fără dragoste?”

E. Stanley Jones

Într-un petec de grădină arunci o sămânță, și te bucuri de floarea care iese, și eu să rămân rece la înflorirea sufletească a elevilor mei?

Titu Maiorescu

Minciuna este buruiana care crește pretutindeni. Poate de aceea unii o cultivă cu plăcere.

Vasile Conta

Nu unde respir, ci unde iubesc, acolo e casa mea!

Robert Southwell

Încă în lume nu s-a născut om până astăzi ca acela căruia să nu-i trebuiască voroavă cu sfat.

Miron Costin (1633-1691)

Voiești să cunoști lucrurile?
Privește-le de aproape. Vrei să-ți placă? Privește-le de departe.

I.L. Caragiale

Vrednic este Mielul

Am văzut un înger, în văzduh striga:
„Cine este vrednic, este cineva?
Să deschidă Cartea cu peceți de fier,
Și să lumineze calea către Cer?”

„Cine este vrednic, cine-ar îndrăzni
Să deschidă Cartea, cea din veșnicii,
Cartea cea de taină, actul cel mai sfânt,
Semnul stăpânirii acestui pământ?”

Nu se găsea nimeni, nici aicea jos,
Dar nici peste bolta cerului frumos;
Să nu fie nimeni? Oare nimeni chiar?
Și-am căzut în hohot într-un plâns amar.

Atunci lângă mine jos s-a coborât
Un bătrân, și-mi zice, „Nu fii amărât,
Nu mai plânge-atâta, căci e de prisos,
Uită-te la Domnul, la Isus Hristos!”

„Vezi acolo-n slavă, în picioare stând,
Pe Leul din Iuda, pe Cel veșnic sfânt?”
Ca să-L văd mai bine, m-am apropiat:
Însă era Mielul..., și părea junghiat !

Ceru-ntreg cu sfinții, universul tot,
Proslăveau pe Sfântul, Domnul Savaot:
„Vrednic este Mielul care-a fost junghiat!
Vrednic să domnească, Cel ce-a înviat!”

El e Singur Calea, către Dumnezeu,
El e Adevărul prins în curcubeu,
El e Viața noastră fără de sfârșit
El e Bucuria, Mirele iubit.

El, Răscumpărarea, — în sângele Lui!
El, Neprihănirea, — altă cale nu-i!
El, Lumina lumii, — și-al iubirii grai!
El, Deschizătorul Porților de rai!

...Voi, împovărații tristelor poteci,
Haideți la serbarea slăvilor de veci:
„Vrednic este Mielul care-a fost junghiat!
Vrednic să domnească, Cel ce-a înviat!” (V.P.)
